

“Bio je najbolji ljubavnik; nitko se drugi nije mogao mjeriti s njime. Poput nekoga tko oprezno traži svoj put, bio je u potrazi za mojom strasti. Bio je pun nestrpljenja za mnom; nestrpljenje ga je poput groznice činilo uzdrhtalim, ali ga unatoč tomu nije svladalo, i on nije svladao mene nego čekao da me ponese u ponor gdje čovjek sluti posljednji survaj. Ako je bilo strujanje to što me je nosilo, on je strujanje osjećao i osluškivao. Bila sam gola i on me je još više ogolio, kao da se goloti još mogu skinuti haljine. Jer stidljivost je još poput haljine. I tako mi je oprezno uzeo svekoliki ostatak srama da je samotnost u najdubljoj skritosti mogla postati dvojnóm. Ophodio se sa mnom pažljivo poput liječnika ali je mojoj slasti bio poput učitelja; poticao je moje tijelo da izražava želje i izdaje zapovijedi, grube kao i nježne, jer strast ima mnogih malih obojenosti i svaka je u pravu. Bio je liječnik i učitelj i istodobno sluga mojoj slasti. Naime, sâm kao da nije znao za drugu slast do moje; kad sam vikala od slasti, bila je to pohvala koju je trebao, koja je bila potrebna njegovoj žudnji kako bi je svagda iznova poticala. Bio je jak i silan od slabosti. I sve nas više i više uzdizao do toga da budemo jedno jedino biće.”

(ulomak iz knjige)